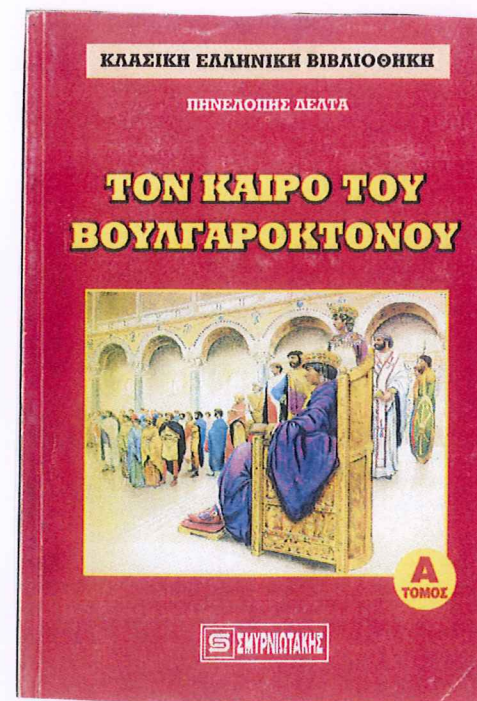

ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ : ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ

ΜΑΘΗΤΗΣ : ΝΑΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
33^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
11/02/2021

Εκδότης : ΣΜΥΡΝΙΩΤΑΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ Α.Ε

Ανατύπωση : 1990

Συγγραφέας : ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ

Τίτλος : ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ

Λογοτεχνικό είδος : ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, σελ: 716

Σειρά : ΝΕΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΜΥΡΝΙΩΤΑΚΗΣ-Κλασική Ελληνική

Επιμέλεια-διορθώσεις : ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΜΥΡΝΙΩΤΑΚΗ

Εξώφυλλο : ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΙΑΝΟΣ

Εικονογράφηση : ΑΚΗΣ ΠΑΡΑΣΟΓΛΟΥ

Μετάφραση : ΛΙΟΥΠΡΑ ΑΘΗΝΑ

Εκτύπωση- βιβλιοδεσία : ΣΜΥΡΝΙΩΤΑΚΗΣ ΕΥΡΩΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ Α.Ε,

Για την εικονογράφηση και την παρούσα έκδοση : SAXON Α.Ε. , ΛΟΝΔΙΝΟ 1911

Πηνελόπη Δέλτα, κορυφαία μυθιστοριογράφος της νεοελληνικής παιδικής λογοτεχνίας, κόρη

του μεγάλου εθνικού ευεργέτη Εμμανουήλ Μπενάκη.

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1874.

Δεν την ικανοποιούσαν οι μεταφράσεις και οι διασκευές ξένων έργων της παιδικής λογοτεχνίας, που κυκλοφορούσαν τότε στην Ελλάδα και έτσι άρχισε να γράφει διδακτικά παραμύθια, ιστορικά μυθιστορήματα και αφηγήματα, στα οποία ζωντάνευαν οι εθνικές παραδόσεις του Βυζαντίου και του Μακεδονικού αγώνα.

Το πρώτο έργο της είναι: <<Η καρδιά της Βασιλοπούλας>>.

Το δεύτερο βιβλίο της είναι ένα ιστορικό μυθιστόρημα και το εξέδωσε στο Λονδίνο, το 1909, με τίτλο : <<Για την πατρίδα>>.

Το επόμενο έτος τύπωσε το <<Παραμύθι χωρίς όνομα>>.

Το 1911 <<Τον καιρό του Βουλαροκτόνου>>.

Ακολούθησαν τα έργα (τυπωμένα στην Ελλάδα) : <<Παραμύθια και άλλα>>(1915), <<Τ' ανεύθυνα>>(1921), <<Η Ζωή του Χριστού>>(1925), <<Τρελαντώνης>>(1932), <<Στα μυστικά του Βάλτου>>(1937).

Η Δέλτα πέθανε το 1941 στην Κηφισιά –έθεσε τέρμα στη ζωή της μόνη της-την ώρα που έμπαιναν οι Γερμανοί στην Αθήνα, μην αντέχοντας την εθνική ταπείνωση της Ελλάδας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σ' αυτό το βιβλίο, η συγγραφέας μας αφηγείται τον πόλεμο των Ελλήνων εναντίον των Βουλγάρων.

Η δράση των ηρώων αρχίζει από την Αδριανούπολη. Εκεί έφτασε το βράδυ της παραμονής της **Κοίμησης της Θεοτόκου** το έτος 1004 ο γερο Παγράτης που είναι πατέρας του κατάσκοπου Γρηγόρη, έχοντας μαζί του την Αλεξία, ένα ορφανό κοριτσάκι. Την ώρα της λιτανείας, οι Βούλγαροι επιτέθηκαν σκοτώνοντας πολλούς Έλληνες, ανάμεσα στους οποίους ήταν και οι γονείς του Κωνσταντίνου και του Μιχαήλ (θετός γιος ο Μιχαήλ). Από τότε έγιναν δούλοι στους Βούλγαρους, αλλά κρυφά δρουν ως κατάσκοποι, μαζί με το Νικήτα και βοηθούν τον αυτοκράτορα **Βασίλειο το Β΄**. Οι μικροί, την ημέρα πριν πεθάνουν οι γονείς τους, γνώρισαν και ερωτεύτηκαν και οι δύο την Αλεξία, που αργότερα γύρισε στη Βουλγαρία και έκανε τη βουβή, βλέποντας και βοηθώντας τα δύο αγόρια κρυφά.

Εικοσι πέντε χρόνια κράτησε ο πόλεμος μεταξύ του **Σαμουήλ** και του **Βασιλείου Β΄**. Μεγάλη νικηφόρα νίκη έγινε στον **Αξιό**, αλλά η μεγαλύτερη έγινε στο **Κλειδίο** το **1014**. Αγανακτισμένος ο Αυτοκράτορας για τα όσα φριχτά εγκλήματα είχαν κάνει έως τότε οι Βούλγαροι σε βάρος των Ελλήνων, τους τύφλωσε όλους και μόνο σε κάθε 100 άφησε έναν μονόφθαλμο, για να τους οδηγήσει πίσω στην πατρίδα τους. Όταν τους αντίκρισε ο **Σαμουήλ**, πέθανε από ντροπή.

Ο Κωνσταντίνος είχε μεγαλώσει πλέον και σε μια προσπάθειά του να πληροφορήσει τους Έλληνες για τις κινήσεις των Βουλγάρων, τραυματίστηκε και τον βοήθησαν η Αλεξία και ο Μιχαήλ. Αργότερα πληγώθηκε και ο Μιχαήλ.

Όταν ο Κωνσταντίνος αντιλήφτηκε την αγάπη του θετού αδελφού του προς την Αλεξία, εξαφανίστηκε αλλά ο Μιχαήλ τον βρήκε και μαζί ανέλαβαν μια δύσκολη αποστολή. Πριν ξεκινήσουν έδωσαν όρκο ότι εκείνος που θα μείνει ζωντανός θα πάρει για γυναίκα του την Αλεξία. Στην μάχη με τους Βουλγάρους ο Κωνσταντίνος, προς τον οποίο μάλιστα έδειχνε προτίμηση η Αλεξία σκοτώθηκε.... έμεινε πλέον μόνο ο Μιχαήλ....

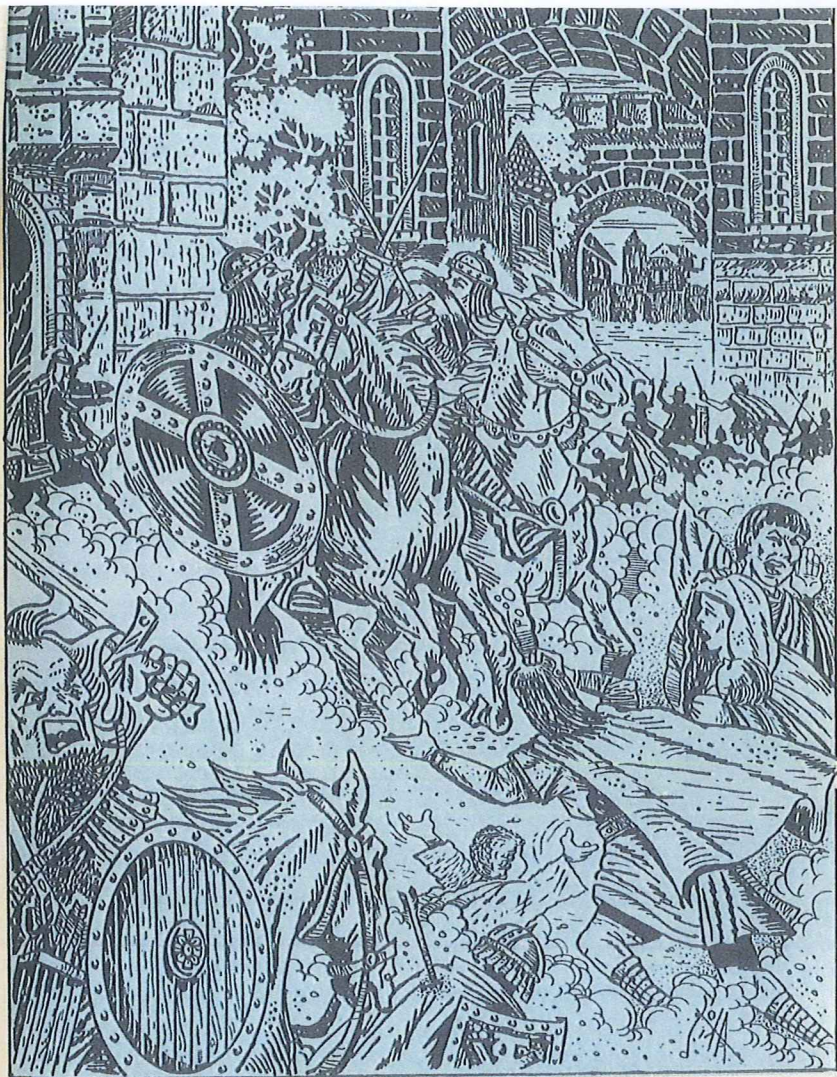
Εικόνες

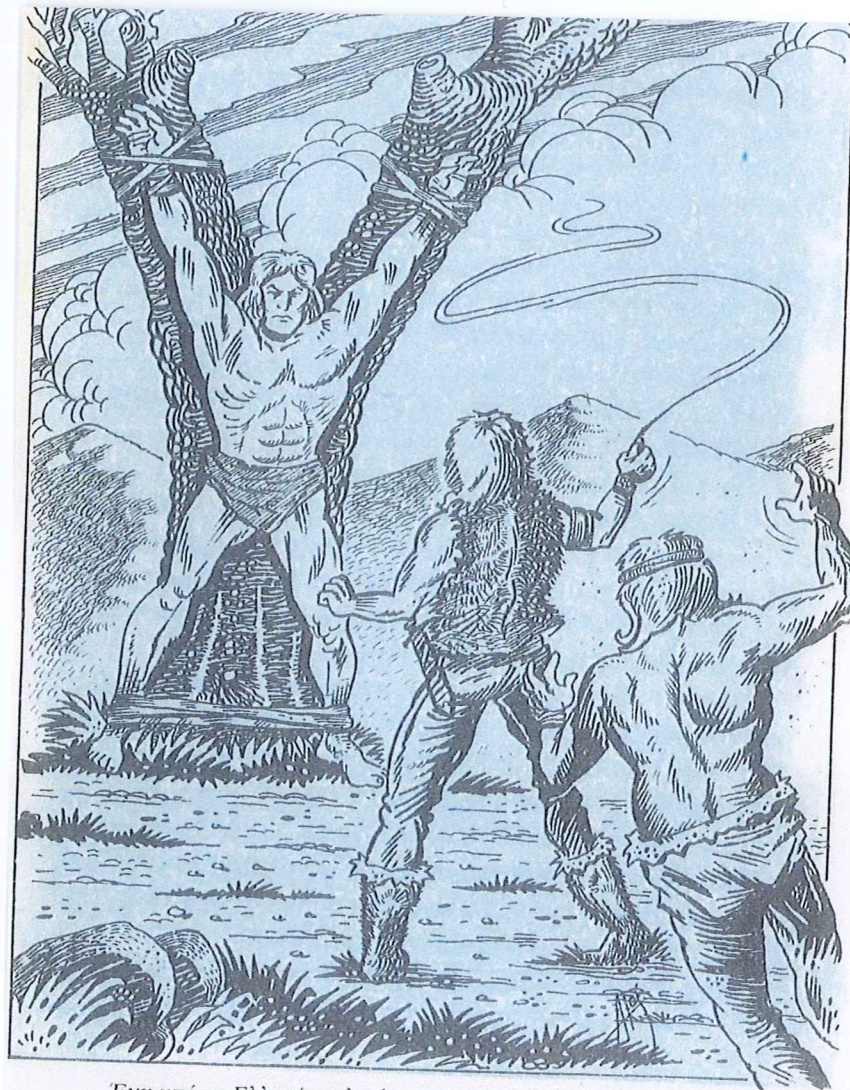
Ο Χριστός, ως κύριος της ιστορίας, στεφανώνει τον Βασίλειο Β'.

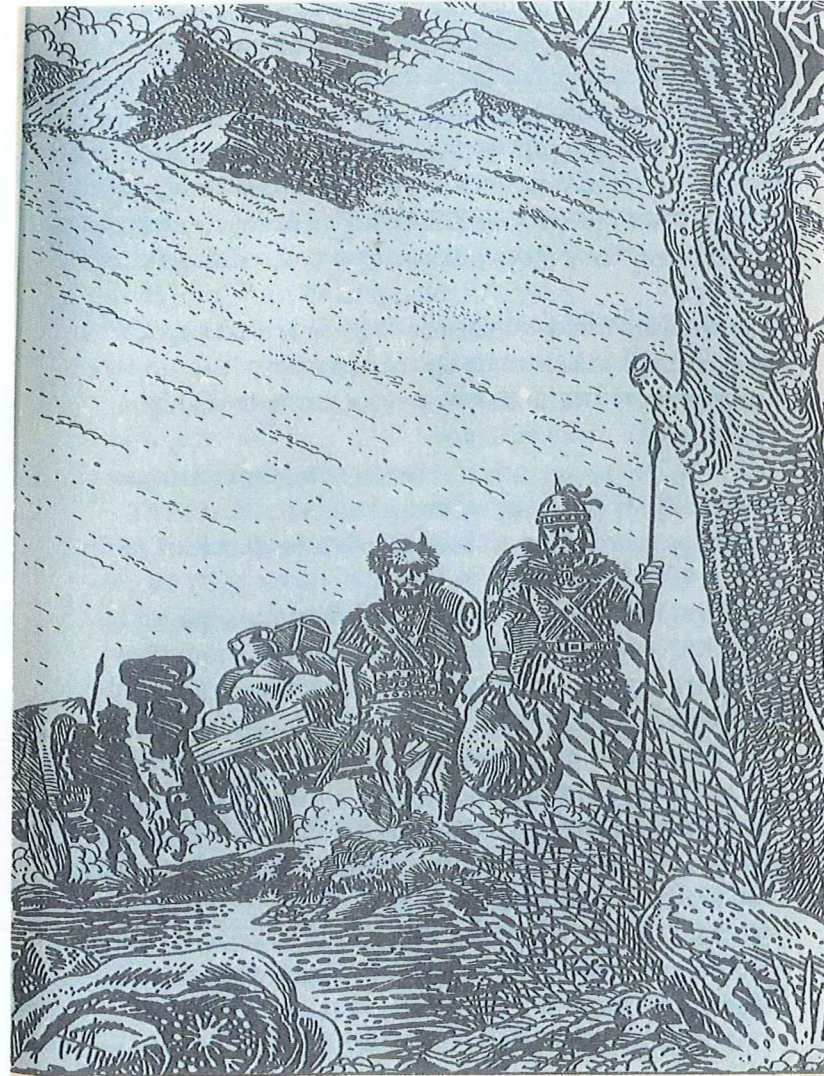
Την επίθεση υποστήριξε με τις δυνάμεις του και ο ίδιος ο αυτοκράτορας Βασίλειος Β'. Χιλιάδες Βούλγαροι έπεσαν στο πεδίο της μάχης, οι περισσότεροι όμως αιχμαλωτίστηκαν...

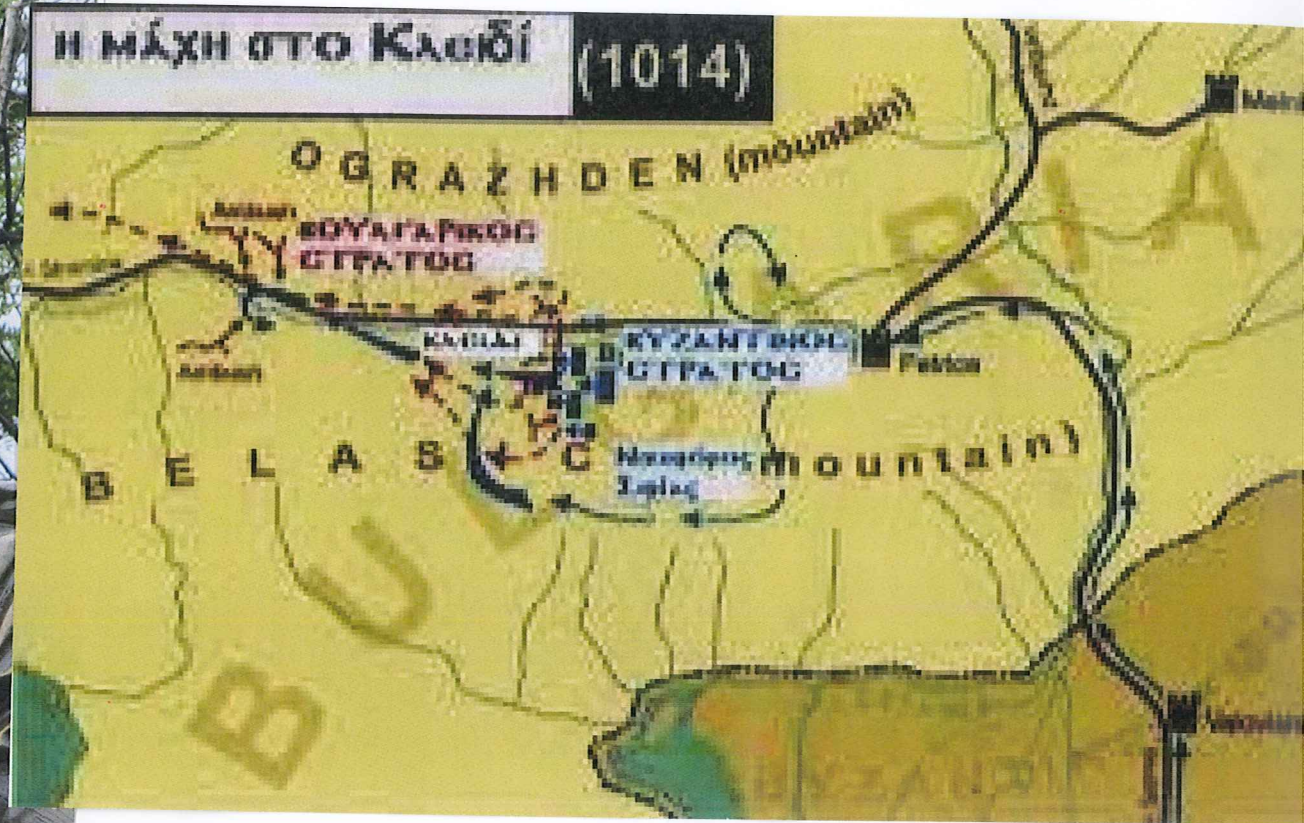
Σαν βροντή τ' ουρανού ο ανθρώπινος χείμαρρος χύθηκε στο δρόμο.

Ένα από τα Ελληνόπουλα, ξεγυμνωμένο, ήταν δεμένο σ' ένα δέντρο
κι ένας Βούλγαρος το έδεσνε με βούνεινο.

Ότι πολύτιμο υπήρχε στην πλούσια πρωτεύουσα της Θράκης το είχαν
κοιρσέψει οι βουνίσιοι αυτοί βάρβαροι, διψασμένοι για λάφυρα.

Σαμουήλ της Βουλγαρίας

Εντυπώσεις

*Το Θαυμάσιο αυτό μυθιστόρημα μου άρεσε πολύ,
διδάσκει την φιλοπατρία ,τον ηρωισμό, την αγάπη.*

*Βέβαια μου έφερε και θλίψη για όλα αυτά που
περάσανε οι Έλληνες από τους Βούλγαρους*

*Με ταξίδεψε σε εκείνη την εποχή και έμαθα πολλές
πληροφορίες για την ιστορία μας !*

ΤΟ ΣΥΝΙΣΤΩ ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΑ

